

Referater af fremmed Litteratur.

Resultater af Forsøg og Undersøgelser paa
Planteavlens Omraade i Udlandet.

Om Jordtræthed.

Hermann Kaserer: Versuche über die Bodenmüdigkeit, besonders Leinmüdigkeit. Mitteilungen der landwirtschaftlichen Lehrkanzeln der k. k. Hochschule für Bodenkultur in Wien. Bd. 2. 1913.

Ved Højskolen for Jordbundskultur i Wien har *H. Kaserer* i Aarene 1909—13 udført omfattende Karforsøg til Belysning af Spørgsmaalet om Aarsagerne til Jordtræthed med særligt Henblik paa Hørtrætheden.

I en for nogle Aar siden fremkommen Afhandling har *Hiltner*, München, vist, at Ærtetræthed i de af ham undersøgte Tilfælde skyldtes en Forraadnelse af Frøene, endnu inden disse havde naaet at spire. *Kaserer* har gjort tilsvarende Iagttagelser ikke alene for Ærters, men ogsaa for Hørs Vedkommende.

Ved Udsaaing af Hørfø i Jord gaar der altid en Del af Frøene i Forraadnelse, men medens Antallet af saadanne Frø kun er meget ringe, naar Saaningen har fundet Sted i sund, sandet og godt gennemluftet Jord, kan det i hørtrette Jorder blive særdeles stort, og i enkelte Tilfælde er det endda kun et ganske ringe Antal af de i saadanne Jorder udsaaede Frø, der undgaar denne Ødelæggelse. Det er sandsynligt, at det — i Overensstemmelse med hvad *Hiltner* har paavist for Ærtens Vedkommende — er pektinsønderdelende Bakterier, der foranlediger Frøenes Ødelæggelse.

Graden af denne Ødelæggelse af Frøene er særlig betinget af Antallet af tilstedeværende pektinforgærende Bakterier i Jorden, og en hyppig gentagen Dyrkning af samme Planteart paa Jorden vil, idet den medfører en stærk Ophobning af de nævnte skadelige Bakterier, stærkt fremme Frøenes Ødelæggelse. Ogsaa Temperatur og Fugtighedsforhold samt Jordens Gødningstilstand kan udøve en væsentlig Indflydelse paa Omfanget af Ødelæggelsen. Med Hensyn til Temperaturforholdene foreligger der Iagttagelser, der tyder hen paa, at varmt

Vejr efter Saaningen fremmer Ærternes Henfald. Undertiden kan det nævnte Træthedsfænomen ved fortsat Dyrkning af samme Plante helt eller delvis forsvinde, uden at der er truffet særlige Foranstaltninger, et Forhold, som *Kaserer* antager kan forklares ved, at Udviklingen af de omtalte Bakterier efter at have naaet et vist Punkt, følges af en tilsvarende stærk Udvikling af saadanne Protozoer, som fortærer Bakterierne, hvorved disses Antal stærkt formindskes.

Hovedresultatet af *Kaserers* Forsøg kan siges at være følgende:

For Hørrens Vedkommende maa man skelne mellem »Spirings-træthed«, der giver sig Udtryk i den ovenfor omtalte Ødelæggelse af Frøene, og »Vækstræthed«, der ytrer sig ved en Hæmning af Planternes Vækst.

Ved hyppig gentagen Dyrkning af Hør paa samme Jord og ved Tilførsel af Hørhalm til Jorden forøges Spiringstrætheden som Følge af en stærk Ophobning af pektinforøgende Bakterier. — Jorder, der er spiringstrætte over for Hør, er ligeledes spiringstrætte over for Ærter; det omvendte er hyppigt, men ikke altid Tilfældet.

Vækstræthed kunde med Sikkerhed kun paavises hos Hør. Denne Form for Træthed, der særlig giver sig Udtryk i et lavt Frøudbytte, kan ikke hæves ved Tilførsel af Gødningsstoffer. Vækstrætheden kunde fremkaldes ved at tilføre Jorden Hørhalm, ved gentagen Dyrkning af Hør eller ved Podning med 15 pCt. hørtræt Jord. Ogsaa sunde Planter sygner hen, naar man planter dem over i hørtræt Jord, hvorimod det ikke skader Hørplanternes Udvikling, at Frøene er spirede i træt Jord, naar man bagefter planter dem over i »sund« Jord. Ærtetræt Jord synes ogsaa at kunne udøve en ugunstig Indflydelse paa Hør.

For Byggets Vedkommende kunde der ikke iagttages Træthedsfænomener, og ærtetræt Jord synes endog at være et særlig godt Voksested for Byg.

Harald R. Christensen.

Om Kulturplanternes Indflydelse paa Salpeterdannelsen i Agerjorden.

T. Lyttleton Lyon og James A. Bizzel: Some relations of certain higher plants to the formation of nitrates in soil. Cornell University Agricultural Experiment Station of the College of Agriculture. Memoir Nr. 1. 1913.

Til Belysning af ovennævnte Spørgsmaal er der ved Cornell Universitetets Landbrugs-Forsøgsstation udført en Række omfattende Undersøgelser, hvis Hovedresultater er følgende:

Arten af de dyrkede Kulturplanter udøver en væsentlig Indflydelse paa Omfanget af Salpeterdannelsen i Jorden. For Majsens Vedkommende er der Tale om en stærkt fremmende Indflydelse paa Sal-

peterdannelsen, idet Jorden under Majs var rigere paa Salpetersyre i den Periode, da Planternes Vækst foregik særlig livlig, end den var i ubevokset Jord. At der ikke bestaar noget bestemt Forhold mellem Salpeterindholdet i Jorden under denne Periode og Planteproduktionens Størrelse, fremgik ogsaa deraf, at Jorden under en blandet Afgrøde af Majs og Hirse indeholdt mere Salpetersyre end Jorden under Hirse i Renbestand, skønt Afgrødens Størrelse var den samme i begge Tilfælde.

Disse Resultater kan formentlig kun forklares ud fra den Antagelse, at Majsen er i Stand til paa en eller anden Maade at udøve en stimulerende Indflydelse paa Salpeterdannelsen i Jorden.

Ejendommelig nok var Salpeterindholdet i Jord, dyrket med saavel Majs som Havre, større i den Periode, da Afgrødernes Kvælstofforbrug var størst, end i den senere Del af Vækstperioden. Ogsaa dette Forhold viser hen til den omtalte Sammenhæng mellem Planternes Livsvirksomhed og Salpeterdannelsen.

Ved Siden af de forskellige Behandlingsmaader, Jorden underkastes, Tidspunktet for Planternes Kvælstofoptagelse, Maaden, hvorpaa denne Optagelse finder Sted, samt Kvælstofforbruget, maa Aarsagen til de store Forskelligheder i Indholdet af Salpetersyre i Jord, dyrket med forskellige Kulturplanter, søges i disses forskellige Evne til at hæmme eller fremme Salpeterdannelsen.

For de bevoksede Jordstykkers Vedkommende var der ikke under Væksttiden nogen sikker Sammenhæng mellem Jordens Temperatur eller Hurtighed og dens Indhold af Salpetersyre, og for ubevokset Jords Vedkommende var en Stigning i Vandindholdet snart ledsaget af en Forøgelse og snart af en Forminskelse af Salpetersyremængden.

Af en sammenlignende Undersøgelse over Lucernens og Timotheens Indflydelse paa Nitrifikationens Forløb fremgik det, at Lucerne-jorden var i Besiddelse af den kraftigste salpeterdannende Evne, og denne Forskel holdt sig efter, at Afgrøderne var fjærnede og de to Jordstykker havde henligget ubevoksede i to Aar. Forfatterne anser det for sandsynligt, at Karakteren af det organiske Stof, som Planterne efterlader i Jorden, i nogen Grad paavirker Nitratdannelsens Hurtighed.

I Parceller, der i 1910 havde været dyrkede med Majs, Kartoffler og Havre, og som i den første Del af Sommeren 1911 havde henligget ubevoksede, blev der under den sidstnævnte Periode foretaget Bestemmelse af Salpetersyreindholdet, hvoraf det fremgik, at dette i Majs-parcellerne var større end i Parceller, der under hele Forsøgsperioden havde henligget ubevoksede. I Kartoffel- og særlig i Havre-Parcellerne var Indholdet af Salpetersyre derimod lavere end i de Parceller, der hele Tiden havde henligget i ubevokset Tilstand.

Timothe har vist sig at være den af de prøvede Afgrøder, der har foranlediget det laveste Indhold af Salpetersyre i Jorden, og endvidere har det ved Forsøg i Beholdere (indeholdende ca. 3½ t Jord), ved hvilke man har bestemt Indholdet af Kvælstof, saavel i Af-

grøden som i Drænvandet (der udelukkende hidrørte fra Nedbøren), vist sig, at Kvælstofmængden i en Græsafgrøde, sammensat af Eng-Rottehale, Fioringræs og Eng-Rapgræs, plus Kvælstofindholdet i Drænvandet var meget mindre end Kvælstofindholdet i Drænvandet fra ubevokset Jord. Ved tilsvarende Forsøg med Majs og Havre var Indholdet af Kvælstof i Afgrøden + Drænvandet derimod større end Indholdet af Kvælstof i Drænvandet fra ubevokset Jord.

Ved disse Undersøgelser er det da godtgjort, at Afgrødernes Indflydelse paa Nitrifikationen i Jorden baade kan gaa i positiv og negativ Retning, Resultater, der i øvrigt er i god Overensstemmelse med de, *Deherain* og *Leather* tidligere er komne til.

Harald R. Christensen.

Forsøgs- og Forædlingsarbejde med Rodfrugter paa Svaløf 1907—1913.

Ivar Karlsson: Redogørelse för arbetena med foderrotfrugter och sockerbetor vid Sveriges Utsädesförening under åren 1907—13. Sveriges Utsädesförenings Tidskrift. 1914.

Beretningen omfatter, som angivet, 7 Aars Forsøg med en Række mere eller mindre kendte Sorter og Stammer fra forskellige Lande samt med Stammer, hidrørende fra Svaløfs eget Forædlingsarbejde, der ledes af *J. Karlsson*.

Udsæden til samtlige de almindelige, større Forsøg har i Reglen været Handelsfrø eller Brugsfrø. Hvor der er anvendt Stamfrø eller Frøformer af en »Familie«, er dette udtrykkelig angivet. De i Slutningsoversigten anførte Sorter har altid deltaget i Forsøgene i mindst 2 Aar. Af Pladshensyn er det umuligt i nærværende kortfattede Referat at medtage alle prøvede Sorter og Stammer. Kun saadanne, som det efter bedste Skøn synes at have Interesse at betragte nærmere hos os, er medtagne.

Udbyttetallene anføres her kun som Forholdstal, der giver den lettest mulige Oversigt.

Som det fremgaar af det i Tabel 1 givne Uddrag af Resultater af Forsøgene med Fodersukkerroer og Runkelroer, andrager Forskellen paa højeste og laveste Ydelse af Tørstof ca. 2000 kg. pr. ha. Barresstammerne har gennemgaaende hævdet Pladsen som de bedste. Enkelte svenske Barresstammer har i Forsøgene vist sig fuldt saa yderige som de mest kendte danske Stammer af Barres.

Eckendorferstammerne, og navnlig Golden Tankard, har staaet meget tilbage for de nævnte Former. Rød Tannenkrüger staaer lidt over de øvrige Eckendorferstammer, af hvilke der er prøvet nogle flere end de her anførte.

Med Hensyn til Bladmængden er i Forsøgene funden bekræftet den Regel, at kort ovalformede Barres og Eckendorfer samt de runde,

Tabel 1. Forsøg med Fodersukkerroer og Runkelroer.

Stamme	Udsæden fra:	Udbytte i Forhold til Maalesorten: Rød Eckendorfer = 100		Tørstofprocent
		Rodmasse	Tørstof	
Fodersukkerroer.				
Hvid, grøntoppet.....	Frankrig	86	104	14.9
Hvid med lyserød Top.....	do.	80	101	15.6
Rubra.....	Svaløf	80	97	14.9
Alfa.....	do.	85	93	13.4
Lyserød Fodersukkerroe.....	Weibull	76	92	14.7
Runkelroer.				
Barres, oval.....	Svaløf	107	107	12.2
do. halvlang.....	do.	96	107	13.6
Cylinderbarres.....	Weibull	104	104	12.2
Barres, Sludstrup III (Rosted).....	Danmark	102	103	12.4
do. Olsgaard.....	do.	97	102	13.0
Rød Eckendorfer (Stamfrø).....	Svaløf	100	100	12.3
Rød Tannenkrüger.....	Tyskland	104	99	11.8
Barres, Lille Taarøje.....	Danmark	104	99	11.6
Rød Eckendorfer, Sierslev.....	do.	102	99	11.9
Rød Eckendorfer, Orig.....	Weibull	97	96	12.1
Golden Tankard.....	Svaløf	89	96	13.2
Dobitoes Improved.....	do.	98	92	11.5
Golden Tankard.....	England	84	90	13.2

Tabel 2. Forsøg med Kaalroer.

Stamme	Udsæden fra:	Udbytte i Forhold til Maalesorten: Gul Svensk = 100		Tørstofprocent
		Rodmasse	Tørstof	
Bangholm (Stamfrø).....	Svaløf	108	109	12.4
Gul Svensk, Stamme I.....	do.	106	107	12.4
Imperial.....	do.	100	105	12.7
Dronning.....	Weibull	106	104	12.0
Bangholm, Olsgaard Stamme.....	Danmark	104	104	12.2
Bangholm.....	Svaløf	102	103	12.3
Empire.....	England	108	103	11.6
Bangholm, Pajbjerg Stamme.....	Danmark	99	103	12.6
Queen.....	England	108	102	11.6
Bangholm, Klank Stamme.....	Danmark	95	100	12.9
Gul Svensk, Maalesort.....	Svaløf	100	100	12.2
Bangholm.....	Weibull	96	100	12.7
Segerkaalroe.....	do.	97	98	12.3
Superlativ.....	England	98	92	11.5
Gul Laings.....	Tyskland	84	84	12.3

globeformede Roer er betydelig mindre bladrige end de øvrige Barres og Golden Tankard.

Af et større Antal Familier af Barres og Eckendorfer har særlig Svaløfs Fam. 722 og 602 givet stort Udbytte i Forhold til Stamfrø af før nævnte Maalesort. Flere andre Familier har ligeledes givet lovende Resultater; men Oversigten over disse specielle Forsøg maa udelades her.

Af de i Tabel 2 anførte Uddrag af Resultater af Forsøg med Kaalroer synes særlig at fremgaa, at Stamme I af Gul Svensk har udmærket sig baade i Rodmasse og Tørstofudbytte. Noget lignende gælder *Weibulls »Dronning«*; men denne har kun været i Forsøgene i 2 Aar. Den danske Olsgaard-Stamme af Bangholm staar ligeledes mellem de allerbedste af 27 prøvede Stammer.

Forskellen mellem højeste og laveste Tørstofudbytte var her, som i Forsøget med Runkelroer, ca. 2000 kg pr. ha, hvilket tilstrækkeligt beviser, hvilken overordentlig stor Rolle det spiller, om man anvender en virkelig 1. Klasses Stamme eller en middelmaadig eller daarlig.

Ogsaa af Kaalroer foreligger flere nye Stammer fra Svaløf. Dog synes kun faa eller ingen af disse sikkert at overgaa de bedste af de nys nævnte.

Tabel 3. Forsøg med Turnips.

Sort eller Stamme	Udsæden fra:	Udbytte i Forhold til Maalesorten: Bortfelder = 100		Tørstofprocent
		Rodmasse	Tørstof	
Imperial, grønovedet	England	112	106	8.4
Bortfelder, Stamme III	Svaløf	95	104	9.7
Fynsk Bortfelder, Lyngby Stamme ...	Danmark	101	102	9.0
Bortfelder, Maalesort	Svaløf	100	100	8.9
Centenary	do.	101	99	8.6
Yellow Tankard	do.	87	99	10.1
Fynsk Bortfelder, Pajbjerg Stamme ..	Danmark	89	97	9.7
Bortfelder II	Weibull	96	95	8.8
Yellow Tankard, Pajbjerg Stamme ...	Danmark	83	91	9.6
Grey stone	Svaløf	85	88	9.2
Østersundom	do.	89	87	8.8
Dales Hybrid	do.	75	84	9.9
Østersundom	Weibull	87	81	8.4
Yellow Tankard, Engelsk	England	72	78	9.7

Forsøgene med Turnips har ikke været saa vellykkede i de sidste Aar, da de delvis har været udsatte for Angreb af Bakteriose, og Udbyttet som Følge heraf er noget forringet.

Foruden »Imperial«, som har givet meget stort Udbytte, er det

særlig Bortfelderstammerne fra Svaløf samt Lyngby-Stammen, der har udmærket sig. Yellow Tankard staar gennemgaaende tilbage for disse, og Dales Hybrid har i 6 Aars Forsøg staaet meget betydeligt under de bedste.

Med Hensyn til Forsøgene med Gulerødsorter skal her kun bemærkes, at en enkelt Familie af »Hvid halvlang« (Nr. 207) har givet meget større Udbytte end nogen anden Sort eller Stamme. Dog maa bemærkes, at den kun i 2 Aar har været med i Forsøgene.

Udbytte efter Stamfrø, sammenlignet med Handelsfrø. Den foretagne Sammenligning, hentet fra Forsøgene gennem en Aarrække, viser særdeles tydeligt Nødvendigheden af til Frøavl at anvende Stamfrø.

Sammenligningen omfatter Handels- eller Brugsfrø i Forhold til Udbytte efter Stamfrø af de samme Svaløfsorter.

Middeltallene for Tørstofudbyttet angives her ved Forholdstal for de 5 forskellige Varieteter.

Gennemsnit af		Tørstof	
2 Sorter Fodersukkerroer:	{	Stamfrø	106
		Brugsfrø	100
5 Sorter af Runkelroer:	{	Stamfrø	104
		Brugsfrø	100
2 Sorter af Kaalroer:	{	Stamfrø	102
		Brugsfrø	100
4 Sorter af Turnips:	{	Stamfrø	107
		Brugsfrø	100
3 Sorter af Gulerod:	{	Stamfrø	110
		Brugsfrø	100

I saa godt som alle enkelte Tilfælde har Stamfrøet været Brugsfrøet ret betydeligt overlegent.

Sluttelig skal anføres en Oversigt over Udbyttet af de forskellige Varieteter og Arter af Rodfrugter, samt Tilvæksten pr. Dag af de respektive Former i den samlede Vegetationstid.

Tabel 4. Forsøg med Rodfrugter.

Rodfrugtart	Forholdstal for Udbytte		Tørstofprocent	Daglig Tilvækst i Middeltal pr. ha		Vækst-dage i Middeltal
	Rodmasse	Tørstof		kg Rodmasse	kg Tørstof	
Runkelroe og Fodersukkerroe..	137	197	13.1	467	61	155
Sukkerroe	76	205	24.7	254	62	158
Kaalroe.....	146	198	12.4	460	57	167
Turnips	100	100	9.2	387	36	136
Gulerod	87	106	11.2	271	30	169

Her bør atter gøres opmærksom paa, at Udbyttet af Turnips vistnok er noget for lavt. I øvrigt er det af særlig Interesse at bemærke, at Kaalroerne har givet lidt større Udbytte end Runkelroerne baade i Masse og i Tørstofmængde. Absolut størst Tørstofudbytte har Sukkerroerne givet; men da disse ikke i det store har nogen direkte Betydning som Foderroer, er der i denne Forbindelse ikke Anledning til at lægge videre Vægt paa dette Forhold.

H. A. B. Vestergaard.

Undersøgelser over forskellige Ukrudsplanters Spiringsforhold.

H. Gumbel: Untersuchungen über die Keimungsverhältnisse verschiedener Unkräuter. Landw. Jahrbücher, 43. Bd., S. 215—322.

Forsøgene gaar ud paa at finde de Spiringsbetingelser, der hurtigst mulig bringer de hvilende Frø til Spiring.

Frøenes Vandoptagelse blev undersøgt ved Ager-Sennep. De blev vejede enkeltvis og tog alle til i Vægt ved at udsættes for Fugtighed. Ved senere Vejninger viste det sig, at de Frø, der ikke spirede, igen aftog i Vægt, og nogle kom endog til at veje betydeligt mindre end den oprindelige Tørvægt. Forsøget lader Spørgsmaalet staa aabent, om Tabet skyldes Aandedræt eller Udludning eller maaske begge til sammen.

Ager-Sennep, der i 8 Maaneder havde ligget paa Spireapparat eller i Jord uden at spire, blev for en stor Del bragt til Spiring i Løbet af et Par Uger ved et Naalestik, og hvor dette ikke var tilstrækkeligt, blev der med god Virkning bragt en stærkere Beskadigelse af Skallen i Anvendelse.

Svingninger i Temperaturen udøvede en stor fremmende Indflydelse paa Spiringen.

Desuden anfører Forfatteren en Forandring af Spirelejet som en meget vigtig, men hidtil ikke tilstrækkelig paaagtet Faktor for Spiringens Indtræden.

Frø af Ager-Sennep blev lagt om, og baade paa Filtrepapir og i Skaalene med Jord fulgte et paafaldende højt Antal spirede Frø i den nærmest følgende Tid. Frøet var lagt til Spiring i et Vindue uden Sol i September 1910, og indtil Omlægningen i August 1911 var kun i Gennemsnit af Frø, der var høstet 1910, 0.5 pCt. spiret, og af Frø, høstet i 1909, var 14.5 pCt. spiret. I de første 5 Dage efter Omlægningen spirede yderligere henholdsvis 2.5 og 9.5 pCt.

En langsom Udtørring af Frø, der havde ligget paa Spireapparat i længere Tid uden at spire, viste sig at øve en betydelig Virkning. En stor Del af Frøene spirede, naar den forrige Fugtighedstilstand igen blev tilvejebragt.

Ved Dækning med løs Jord af 1 til 15 cm Tykkelse spirede Ager-Sennep med 48 til 8 pCt. jævnt aftagende med tiltagende Dækning. I

Tiden fra 21. September til 10. Oktober naaede Spirerne fra 8 til 15 cm Dybde dog ikke Jordoverfladen. De, der var længst, havde i dette Tidsrum opnaaet en Længde af 7.5 cm.

I en nylig tilsaaet Havremark (Iermuldet Sand) blev det undersøgt, fra hvilken Dybde Ager-Sennepen var spiret.

7.5 pCt. var spiret fra	0.5 til 1.0 cm Dybde.
30.8 - - - -	1.0 — 2.0 - - -
40.0 - - - -	2.0 — 3.0 - - -
12.5 - - - -	3.0 — 4.0 - - -
5.0 - - - -	4.0 — 4.5 - - -
3.4 - - - -	4.5 — 5.0 - - -
0.8 - - - -	over 5.0 - - -

100

Disse Resultater bringer Forf. til at kræve en flittigere Brug af Renseapparater i Marken, saa Ukrudsfroene hyppigt vendes i Spirelejet, medens der samtidig frembringes gode Spiringsforhold i stor Dybde, og de allerede spirede Ukrudsfro ødelægges.

Ved at lade Fro af Ager-Sennep, Kiddike, Snerle-Pileurt, Laaden og Smalbladet Vikke, Hanekro og Stenfro passere Fordøjelseskanaalen hos Duer og Høns fandt Forf. endvidere, at disse større Ukrudsfro blev saa fuldstændigt fordøjede, at intet Fro havde bevaret Spireevnen.

Desværre er de forskellige Forsøg gennemførte med forholdsvis lidt Materiale, og Kontrollen paa de enkelte Resultaters Rigtighed er derfor ikke altid saa god, som den burde være.

P. O. Overgaard.

Svind af Majs under Forsendelse i Jærnbanevognladninger.

J. W. T. Duvel og L. Duval: The Shrinkage of shelled Corn while in Cars in Transit. Bulletin of the U. S. Department of Agriculture No. 48.

Til forskellig Tid er der, i alt 4 Gange, sendt Majs med forskellig Vandindhold fra Baltimore til Chicago, og tilbage igen for at undersøge, hvor stort Vægttabet kunde være under Transporten. Hver Gang blev der afsendt 4 à 5 Jærnbanevognladninger, og Transporten varede fra 21 til 27 Dage. Vognladningerne blev tilvejebragte ved Sortering efter Vandindhold af de til Raadighed staaende Partier. Hver Banevogn kunde rumme ca. 25 000 kg i løs Vægt, og saavel Majsens som Luftens Temperatur blev kontrolleret under Transporten. Resultatet fremgaar af Tabel 1.

Lufttemperaturen var under den første Halvdel af Rejsen lav, og Majsens Temperatur var derfor nedadgaaende med Undtagelse af Vognladning Nr. 1, der allerede efter 13 Døgn's Forløb var oppe paa 57° C. Senere kom en varmere Periode, og Vognladning Nr. 2 og 3

Tabel 1. Vandindhold, Svind, Begyndelses- og Slutnings-temperatur ved første Forsendelse.

Vognladning Nr.	Vandindhold i pCt.	Svind i pCt. i 27 Dage	Temperaturen (° C) af Majsens ved	
			Forsøgets Begyndelse	Forsøgets Slutning
1	19.8	3.65	14	59
2	18.6	0.48	11	29
3	17.8	0.44	12	28
4	17.4	0.27	12	14
5	16.7	0.18	14	17

begynder derfor ogsaa at tage Varme, hvorimod Nr. 4 og 5 kun viser en ringe Stigning og tillige et ringe Vægtsvind.

Lufttemperaturens Indflydelse belyses i øvrigt i Tabel 2, og af Forsøgene fremgaar det endvidere, at selv Majs med 20 pCt. Vand kan taale den lange Forsendelse pr. Bane, naar Luftens Temperatur er tilstrækkelig lav (ca. 0° C.), men saa snart der bliver en Stigning paa kun nogle faa Grader, begynder Majsens at tage Varme.

Tabel 2. Forsendelse af et Parti Majs under forskellige Temperaturforhold. (Vandindhold ca. 17 pCt.).

Transport Nr.	Trans- porten varede Dage	Lufttemperatur		Majsens Temperatur		Vægtsvind i pCt.
		Min.	Maks.	Min.	Maks.	
1	27	÷ 13	+ 10	÷ 1	0	0.07
2	27	÷ 8	+ 17	+ 3	+ 5	0.28
3	21	+ 13	+ 25	+ 15	+ 31	0.48

Skønt Forsøgene er udførte med Majs i maanedlang Forsendelse pr. Bane og derfor ikke uden videre kan gælde for Byg, der ikke sjældent volder os Kvaler, saa kan det dog nok have sin Interesse at se, at Majs med ca. 17 pCt. Vand kun ved lavere Lufttemperatur kan taale en længere Forsendelse.

P. O. Overgaard.